

dzynarodowej organizacji pracy w sprawie: 1) odszkodowania za wypadki przy pracy i 2) odszkodowania za choroby zawodowe.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień niniejszych konwencji — Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski

150

U S T A W A

z dnia 24 marca 1937 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 806) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 18 ustęp (3) otrzymuje brzmienie:
„(3) Pierwszego Prezesa zastępuje wyznaczony przez niego prezes lub sędzia; w razie przerwy w urzędowaniu Pierwszego Prezesa zastępcę wyznacza Prezes Rady Ministrów spośród prezesów Trybunału.”;

2) artykuł 92 otrzymuje brzmienie:
„Art. 92. (1) Opłata od skargi do Trybunału wynosi:

- 1) przy wartości przedmiotu sporu do 1.000 zł — 40 zł,
- 2) przy wartości przedmiotu sporu od 1.000 do 3.000 zł — 60 zł,
- 3) przy wartości przedmiotu sporu od 3.000 do 10.000 zł — 75 zł,
- 4) przy wartości wyższej niż 10.000 zł — od pierwszych 10.000 zł — 75 zł, a od reszty 0,5%, przy czym rozpoczęty tyśiąc liczy się za cały.

(2) Od skarg o nieokreślonej wartości przedmiotu sporu opłatę oznacza Trybunał w kwocie od 40 zł do 200 zł.”;

3) artykuł 95 otrzymuje brzmienie:
„Art. 95. (1) W razie uwzględnienia skargi w całości albo w razie umorzenia postępo-

wania z powodu cofnięcia przez władzę administracyjną zaskarżonego orzeczenia lub zarządzenia Trybunał zarządza zwrot wniesionej opłaty.

(2) Mając na względzie okoliczności sprawy, Trybunał może w razie częściowego uwzględnienia skargi zarządzić zwrot opłaty w całości lub w części, w razie zaś oddalenia skargi — zwrot części opłaty, nie więcej jednakże, niż połowę.”;

4) artykuł 101 otrzymuje brzmienie:
„Art. 101. Przyznania prawa ubogich domagać się może osoba fizyczna lub prawna, która wykaże swe zupełne ubóstwo na podstawie zaświadczenia władzy publicznej o jej stanie rodzinnym, majątku i dochodach; od przewodniczącego izby zależy uznanie tego zaświadczenia za dostateczny dowód zupełnego ubóstwa tej osoby.”.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

151

U S T A W A

z dnia 29 marca 1937 r.

o zakończeniu akcji oddłużenia związków samorządowych.

Art. 1. (1) Kompetencje komisji oszczędnościowo-oddłużeniowych dla samorządu przy urzędach wojewódzkich, istniejących na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 846), w za-

kresie ustalania planów oddłużenia związków samorządowych (art. 11 ust. (2) powołanego rozporządzenia) wygasają z dniem 1 kwietnia 1937 r.

(2) Z dniem 1 czerwca 1937 r. komisje oszczędnościowo-oddłużeniowe dla samorządu przy urzędach wojewódzkich ulegną likwidacji